

บทสรุป

จากการศึกษานวนิยายทั้ง 7 เรื่องว่ากราสส์และชาติได้พยายามแสดงลักษณะที่เป็นจริงของมนุษย์ในสังคมปัจจุบันโดยเฉพาะการที่มนุษย์ทุกคนต้องต่อสู้ดิ้นรนอย่างมากในสังคมปัจจุบันเพื่อให้พวกเขาสามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ในสังคม เนื่องจากสังคมในขณะนี้มีการต่อสู้แข่งขันกันระหว่างมนุษย์สูงมากด้วยเหตุนี้จึงทำให้ลักษณะของมนุษย์ในสังคมที่ผู้วิจัยพบในการนำเสนอในนวนิยายเหล่านี้สามารถแบ่งได้เป็นสองกลุ่มใหญ่ๆ คือ กลุ่มของผู้ล่าและกลุ่มของเหยื่อ กลุ่มของผู้ล่าที่ผู้วิจัยพบนั้นไม่ได้เป็นเฉพาะมนุษย์เท่านั้นแต่สิ่งที่อยู่รอบๆตัวของมนุษย์ทุกคนสามารถเป็นผู้ล่าได้ไม่ว่าจะเป็นสิ่งเสพติดหรือสงคราม ดังนั้นในการนำเสนอภาพของผู้ล่าเหล่านี้ในนวนิยายแห่งความพ่ายแพ้ันอาจช่วยกระตุ้นเตือนให้ผู้อ่านบางคนสำนึกถึงภัยอันตรายต่างๆที่อยู่รอบตัวของพวกเขาเนื่องจากสิ่งต่างๆเหล่านั้นสามารถกลายเป็นผู้ล่าสำหรับพวกเขาได้ตลอดเวลา เพราะลักษณะของผู้ล่ามันไม่ได้จำกัดว่าจะเป็นเพียงแค่อัตว์ของเราเท่านั้นแต่สามารถรวมไปถึงบุคคลที่ใกล้ชิดหรือแม้แต่บุคคลที่เราไว้ใจมากๆได้เช่นกัน เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วการดำเนินชีวิตต่อไปของเราจึงต้องเพิ่มความระมัดระวังมากขึ้นกว่าเดิม

ในนวนิยายแห่งความพ่ายแพ้ันผู้วิจัยไม่ได้พบเพียงแค่อำนาจของผู้ล่าเท่านั้นแต่ยังได้พบกลุ่มของเหยื่อด้วยซึ่งเหยื่อที่ผู้วิจัยพบส่วนใหญ่ันมักจะเป็นตัวละครเอกแทบทั้งสิ้นทั้งนี้เนื่องจากว่าเหยื่อส่วนใหญ่ันมักจะเป็นคนที่มีฐานะยากจน เป็นผู้ที่มีความผิดปกติไม่ทางร่างกายก็ทางจิตใจหรือแม้แต่ผู้ที่กระทำผิด นอกจากนี้เหยื่อส่วนใหญ่ันจะเป็นบุคคลที่อ่อนแอและไม่กล้าที่จะลุกขึ้นต่อสู้กับการกระทำที่กลุ่มผู้ล่าทำต่อพวกเขา แต่อย่างไรก็ตามการกระทำของผู้ล่าที่กระทำต่อเหยื่อ นั้นอาจแตกต่างกันออกไปตามแต่สภาวะหรือปัญหาที่เหยื่อผู้นั้นต้องเผชิญ เช่น การถูกเอารัดเอาเปรียบ การถูกทรยศหักหลังหรือแม้แต่การถูกขับไล่ออกจากสังคม ยิ่งไปกว่านั้นผู้วิจัยเห็นว่าคุณสมบัติของเหยื่อแต่ละคนอาจแตกต่างกันออกไปตามความรุนแรงที่ผู้ล่ากระทำต่อเหยื่อของเขา นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับความพร้อมของสภาพร่างกายและกำลังใจของเหยื่อว่าพวกเขาพร้อมที่จะ

ต่อสู้เพื่อเอาชนะหรือปลดแอกตัวเองออกจากการถูกคุกคามหรือการถูกไล่ล่าของผู้ล่าได้หรือไม่ ซึ่งถ้าเหยื่อเหล่านั้นทำได้พวกเขาจะสามารถหลุดพ้นจากสภาพของเหยื่อและสามารถเป็นอิสระจากผู้ล่าได้เช่น หัยและออดโตที่ไม่ต้องตกเป็นเหยื่อของยาเสพติดตลอดชีวิต แต่ถ้าพวกเขาทำไม่ได้ ชีวิตของพวกเขาอาจเป็นเช่นเดียวกับฟักที่ตกเป็นทาสของเหล่าไปจนตายหรือเป็นเช่นเดียวกับ บุญมาและปูที่พยายามฆ่าตัวตายเพื่อหนีปัญหาที่พวกเขากำลังเผชิญอยู่ ดังนั้นภาพสะท้อนและชะตากรรมของตัวละครที่ตกเป็นเหยื่อในนวนิยายแห่งความพ่ายแพ้ของกราสส์และชาตินั้น ผู้วิจัยคิดว่าสามารถแบ่งได้เป็นสองประเภทคือ เหยื่อที่ตกเป็นทาสของผู้ล่าไปตลอดชีวิตและเหยื่อที่พยายามต่อสู้กับผู้ล่าเพื่อให้ตนพ้นจากสภาพของเหยื่อ สิ่งที่กำลังถึงมาทั้งหมดนี้ผู้วิจัยคิดว่าเป็นความพยายามของผู้แต่งที่ใช้เรื่องราวที่เกิดขึ้นในนวนิยายเหล่านี้เพื่อให้ผู้อ่านได้เห็นวัฏจักรชีวิตของเหยื่อ ผู้ล่าและชะตากรรมต่างๆของเหยื่อเหล่านั้น

ดังนั้นมนุษย์จึงเป็นได้ทั้งผู้ล่าและเหยื่อทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ผู้วิจัยเห็นว่ามนุษย์ส่วนใหญ่มักจะตกเป็นเหยื่อมากกว่าที่จะเป็นผู้ล่าเนื่องจากผู้ล่าไม่ได้จำกัดเพียงมนุษย์เท่านั้น แต่กลับมีลักษณะที่หลากหลายออกไป ด้วยเหตุนี้เมื่อมนุษย์ไม่ต้องการที่จะตกเป็นเหยื่อพวกเขาจึงจำเป็นต้องเตรียมพร้อมที่จะรับความเปลี่ยนแปลงและความกดดันต่างเพื่อให้ตัวเองหลุดรอดจากการตกเป็นเหยื่อและสามารถดำรงชีวิตต่อไปได้อย่างเป็นปกติโดยไม่กลายเป็นผู้พ่ายแพ้ในครั้งนี้ แต่ถ้าพวกเขาไม่สามารถหลบเลี่ยงสภาพของการตกเป็นเหยื่อได้แล้วสิ่งที่พวกเขาควรที่จะมีคือ ความอดทนและความกล้าหาญที่จะลุกขึ้นเพื่อต่อสู้กับปัญหาและการกระทำต่างๆที่ผู้ล่ากระทำต่อพวกเขาเพื่อที่พวกเขาจะได้กลายเป็นผู้ชนะในเกมการไล่ล่าครั้งนี้แทนผู้ล่าเหล่านั้นเพราะผู้ล่ามิใช่ ผู้ยิ่งใหญ่หรือผู้มีอำนาจมากจนกลายเป็นผู้ชนะเหนือเหยื่อของพวกเขาตลอดกาลถ้าเหยื่อเหล่านั้นมีกำลังใจที่ดีหรือมีผู้ช่วยเหลือเพียงพออาจทำให้เหยื่อเหล่านั้นสามารถเอาชนะผู้ล่าได้อย่างง่ายดายและไม่ตกเป็นเหยื่อตลอดไปไม่ว่าผู้ล่าเหล่านั้นจะเป็นมนุษย์หรือเป็นสิ่งต่างๆในสังคมรอบตัว นอกจากนี้ถ้าผู้อ่านทุกคนร่วมมือกันที่จะปรับปรุงสภาพสังคมจากการแข่งขันซึ่งกันและกันเป็นการช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างเพื่อนมนุษย์ในสังคมแทน ถ้าเป็นเช่นนั้นแล้วสังคมที่พวกเราอยู่ก็จะเต็มไปด้วยความสุขและความสนุกทั้งนี้เพราะในสังคมจะไม่ปรากฏสภาพของเหยื่อและ

ผู้เล่าอีกต่อไปเมื่อเป็นเช่นนี้แล้วจะทำให้ไม่มีการต่อสู้ระหว่างมนุษย์ด้วยกันเองดังนั้นสภาพความพ่ายแพ้ต่างๆจะหายไปจากตัวเราและสังคมตลอดไป

หลังจากการศึกษาลักษณะของตัวละคร แนวคิดและวิธีการเขียนนวนิยายทั้ง 7 เรื่องของกินเทอร์ กราสส์และชาติ กอบจิตติแล้วนั้น ผู้วิจัยพบว่าแนวคิดและวิธีการนำเสนอที่เข้ากันอย่างกลมกลืนนี้เองที่ทำให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกเห็นอกเห็นใจตัวละครต่างๆที่นำมาเสนอความพ่ายแพ้เหล่านั้นออกมา นอกจากนี้การนำเสนอแนวคิดและเรื่องราวความพ่ายแพ้ของนวนิยายแต่ละเรื่องจะมีลักษณะแตกต่างกันออกไปตามความตั้งใจของผู้แต่งซึ่งมีลักษณะทางสุนทรียศาสตร์ที่เกิดขึ้นกับผู้อ่านอาจจะเกิดขึ้นมากน้อยต่างกันและลักษณะสุนทรียศาสตร์ เนื่องจากแนวทางการประเมินคุณค่าในเรื่องสุนทรียศาสตร์แห่งความพ่ายแพ้ที่บังเกิดกับผู้อ่านแต่ละคนนั้นจะแตกต่างกันไปตามความชอบ รสนิยม ประสบการณ์ หักศนคติหรือแม้แต่มุมมองในการมองโลกและสังคม นอกจากนี้ผู้วิจัยยังเห็นว่าแนวทางการประเมินคุณค่าทางสุนทรียศาสตร์ในปัจจุบันยังไม่มีทฤษฎีหรือกฎตายตัวใดมากำหนดอย่างชัดเจนจนกระทั่งบัดนี้นักคิดและนักวิชาการยังคงคิดและ ถกเถียงกันในเรื่องนี้เพื่อที่จะหาข้อสรุปในการตั้งกฎเกณฑ์และทฤษฎีที่เป็นมาตรฐานเพื่อใช้ตัดสินลักษณะทางสุนทรียศาสตร์ที่เกิดขึ้น ถึงแม้ว่าจะยังไม่มีกฎเกณฑ์ที่ชัดเจนและตายตัวใดมากำหนดลักษณะทางสุนทรียศาสตร์แต่สำหรับผู้วิจัยแล้วเห็นว่านวนิยายที่นำมาศึกษาเหล่านี้ต่างได้แสดงให้เห็นลักษณะทางสุนทรียศาสตร์แห่งความพ่ายแพ้เป็นอย่างมาก แม้ว่านวนิยายเหล่านี้ไม่ได้ นำมาซึ่งความงดงามหรือความรื่นรมย์ใดๆในจิตใจของผู้อ่านขณะที่ย่านหรือพิจารณา

ลักษณะเด่นชัดที่ปรากฏในนวนิยายเหล่านี้ คือ แนวคิด มุมมองและลักษณะที่เป็นจริงในสังคมซึ่งสิ่งเหล่านี้เองที่ช่วยกระตุ้นเตือนและเป็นเสมือนบทเรียนที่แสดงให้เห็นแง่มุมบางอย่างหรือแนวคิดบางประการที่เป็นประโยชน์ในการดำรงชีวิตของพวกเขาต่อไปและถ้าเป็นไปได้ชีวิตต่อไปของพวกเขาอาจจะไม่ประสบความพ่ายแพ้เหมือนตัวละครในนวนิยายเหล่านี้ เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วจึงทำให้ผู้วิจัยเห็นว่าความงดงามหรือลักษณะทางสุนทรียศาสตร์ไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นหรือประสบกับผู้อ่านเฉพาะเพียงในการอ่านนวนิยายเท่านั้น แต่สามารถเกิดขึ้นกับชีวิตของผู้อ่าน

ได้ด้วยเช่นกันและลักษณะทางสุนทรียศาสตร์ที่เกิดขึ้นกับผู้อ่านนั้นอาจมิใช่สุนทรียศาสตร์แห่งความพ่ายแพ้เหมือนดังตัวละครในนวนิยายทั้งนี้เพราะความรู้สึกที่เกิดขึ้นในอารมณ์และความรู้สึกของผู้อ่านอาจกลายเป็นสุนทรียศาสตร์ที่เต็มไปด้วยความมั่งคั่งหรือเต็มไปด้วยชัยชนะและความสุขถ้าผู้อ่านท่านนั้นพยายามที่จะเข้าใจปัญหาและแก้ปัญหาต่างๆที่พวกเขาต้องเผชิญด้วยความรอบคอบและมีสติในการไตร่ตรองโดยใช้ความพ่ายแพ้ของตัวละครเป็นอุทาหรณ์หรือใช้เป็นเครื่องตรวจสอบการดำเนินชีวิตของพวกเขาซึ่งสิ่งเหล่านี้เองที่นับว่าเป็นความสำคัญประการหนึ่งที่จะช่วยทำให้ชีวิตของพวกเขาไม่ผิดพลาดเหมือนตัวละครในนวนิยายที่ผู้วิจัยเลือกมาศึกษา

ไม่ใช่มีเพียงนักเขียนเพียงสองท่านคือกราสส์และชาติและนวนิยายของพวกเขาเพียง 7 เรื่องที่แสดงลักษณะสุนทรียศาสตร์แห่งความพ่ายแพ้ของตัวละครและความล้มเหลวของสภาพสังคมเท่านั้น แต่ในปัจจุบันมีนวนิยายแห่งความพ่ายแพ้ของประเทศต่างๆอีกหลายร้อยหลายพันเรื่องให้เราเลือกอ่านไม่ใช่มีเพียงแต่นวนิยายของเยอรมันและของไทยเท่านั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งสภาวะต่างๆที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบันไม่ว่าความสับสนวุ่นวายทางการเมือง สังคมหรือแม้แต่ทางเศรษฐกิจที่ก่อปัญหาต่างๆของทุกๆประเทศทั่วโลก ผู้วิจัยคิดว่าเหตุการณ์ต่างๆเหล่านี้มีผลกระทบต่อคนส่วนใหญ่ของโลกซึ่งผลกระทบที่เกิดขึ้นต่างๆเหล่านี้น่าจะมีผลให้จำนวนของนวนิยายแห่งความพ่ายแพ้มีจำนวนเพิ่มขึ้นเนื่องมาจากนวนิยายเหล่านี้มิได้มุ่งเน้นเพียงแต่จะเพิ่มความหดหู่ ความเศร้าสลดและความทุกข์ต่างๆให้เพิ่มขึ้นในจิตใจของผู้อ่านเพียงอย่างเดียว แต่ลักษณะทางสุนทรียศาสตร์ที่ผู้อ่านจะได้รับจากการอ่านนวนิยายเหล่านั้นต่างหากที่เป็นสิ่งที่ผู้แต่งปรารถนาให้เกิดขึ้นกับผู้อ่านงานของเขา เพราะลักษณะทางสุนทรียศาสตร์ที่จะเกิดขึ้นกับผู้อ่านนั้นสามารถเกิดขึ้นได้ในหลายลักษณะแล้วแต่ประสบการณ์ ความคิดและจินตนาการของผู้อ่านซึ่งอย่างน้อยที่สุดสิ่งที่จะควรเกิดขึ้นในจิตใจของผู้อ่านคือ ความเข้าใจในสภาพความเป็นจริงในสังคมโดยไม่พยายามหลบเลี่ยงหรือหลีกหนีแต่ควรที่จะเป็นการกล้าที่จะเผชิญหน้าเพื่อยอมรับความจริงเหล่านั้นโดยความรู้สึกที่จะเกิดขึ้นกับผู้อ่านต่อไปนั้นอาจเป็นความตระหนักรู้ความเป็นจริงในสังคมและการใช้ข้อผิดพลาดที่ทำให้ตัวละครในนวนิยายเหล่านั้นประสบความพ่ายแพ้มาใช้เป็นบทเรียนเพื่อมิให้เกิดขึ้นในชีวิตของผู้อ่าน นอกจากนี้ยังอาจช่วยให้ผู้อ่านหันกลับมามองปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมของพวกเขาและร่วมมือกันแก้ไขปัญหาเหล่านั้นเพื่อให้สังคมที่ผู้อ่านใช้ชีวิตอยู่

นั้นน่าอยู่ขึ้น ไม่ว่าลักษณะสุนทรียศาสตร์ที่เกิดขึ้นจากนวนิยายแห่งความพ่ายแพ้จะเกิดกับผู้อ่าน เช่นไรแต่สำหรับผู้แต่งแล้ว ผู้วิจัยเข้าใจว่าพวกเขาเหล่านั้นรู้สึกเป็นสุขและภูมิใจที่พวกเขาได้เป็นบุคคลผู้หนึ่งที่ช่วยนำเสนอภาพความเป็นจริงในสังคมถึงแม้ว่าจะเป็น การนำเสนอสภาพที่เลวร้าย และสภาพความไม่น่าดูนอกจากนี้ผู้วิจัยคิดว่าผู้แต่งไม่ได้สนใจที่จะให้ความสำคัญในเรื่องของ จำนวนคนอ่านว่าจะอ่านนวนิยายเหล่านั้นของพวกเขาอย่างน้อยเพียงใด ดังนั้นนวนิยายแห่ง ความพ่ายแพ้จึงมีเสน่ห์ในตัวเองที่กำลังรอคอยให้ผู้อ่านเข้ามาสัมผัสและค้นหาลักษณะทาง สุนทรียศาสตร์ที่แฝงอยู่ในนวนิยายเรื่องนั้นๆ เนื่องจากนวนิยายเหล่านั้นเปรียบเสมือนภาพชีวิตที่ เป็นจริงซึ่งผู้อ่านบางท่านอาจประสบสังคมที่ล้มเหลวหรือบุคคลที่พ่ายแพ้ในสังคมที่มีลักษณะเช่น เดียวกันกับตัวละครเหล่านั้นไม่ทางตรงก็ทางอ้อมในชีวิตของเขา เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วเราจึงไม่ควร ละเลยหรือหลีกเลี่ยงที่จะไม่อ่านนวนิยายแห่งความพ่ายแพ้เพราะอย่างน้อยที่สุด สิ่งสำคัญที่ ผู้อ่านจะได้รับจากการอ่านนวนิยายเหล่านั้นคือ มุมมองหรือทัศนคติในการมองสังคมกลุ่มใหม่ๆ หรือลักษณะของคนกลุ่มแปลกๆ ในสังคมที่เราเคยละเลย ไม่ให้ความสนใจหรือไม่เคยคิดว่าจะพบ ในชีวิตของเราซึ่งสิ่งเหล่านี้เองคือ โลกทัศน์ใหม่ที่เราสามารถค้นพบและประสบได้ในนวนิยายที่ แสดงให้ผู้อ่านรับรู้ถึงสุนทรียศาสตร์แห่งความพ่ายแพ้

ข้อเสนอแนะ

ลักษณะสุนทรียศาสตร์แห่งความพ่ายแพ้ไม่ได้มีปรากฏเพียงแค่นั้นในนวนิยายเท่านั้นแต่จะมี ปรากฏในวรรณกรรมประเภทอื่นไม่ว่าจะในเรื่องสั้น บทละครหรือแม้แต่กวีนิพนธ์ ควรจะได้มีการ ศึกษาในงานเรื่องสั้น บทละครและกวีนิพนธ์ของชาติอื่นๆต่อไป